

[Poul Schlüter.]

indførtes. Her synes jeg nok at tallene taler et meget stærkt sprog. Hvis vi undersøger, hvad boligsikringen var oprindeligt, så kan vi konstatere, at den i det første år var omkring 225 mill. kr. Og vi kan se, at i finansåret 1971-72 er den anslået at ville komme til at ligge på omkring 450 mill. kr. Der er altså sket en fordobling i løbet af 4 år.

Hvis vi derpå undersøger, hvor mange husstande der modtager boligsikring, hvad kan vi så lære af sådanne tal? Vi kan konstatere, at i juli 1968 fik 167.000 husstande boligsikring, men ser vi på, hvordan det siden er gået, konstaterer vi, at i juli 1970 er der tale om omkring 189.000 husstande. Der er altså ikke sket nogen voldsom stigning i antallet af familier, som modtager boligsikring. Det vil sige, at nogenlunde det samme antal husstande som i sin tid i dag modtager omkring det dobbelte beløb i boligsikring.

På det grundlag mener jeg ikke det kan godtgøres, at det ville være rimeligt — og da særlig ikke når vi tager et aktuelt hensyn til den statsfinansielle situation og skatternes højde — at gennemføre en meget kostbar udvidelse af boligsikringsordningen, således som socialdemokratiet har foreslået.

Derefter vil jeg vende mig til det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning. Der er en lang række enkeltheder i dette forslag; jeg skal ikke nu omtale dem alle, men dem, der efter min opfattelse er de vigtigste.

For det første foreslår socialdemokratiet, at man skal gennemføre en voldsom udvidelse af rammen for statens bygge- og boligfond. Man beskriver i forslaget til beslutning formålene og siger, at formålene skulle dels være støtte til jordkøb og byggemodning. Jeg mener imidlertid ikke, socialdemokratiet har påvist — og jeg mener heller ikke, partiet kan påvise — at den nuværende fond er utilstrækkelig. Det må dog være en forudsætning. Man kan da ikke komme med et forslag om en voldsom udvidelse af en i forvejen stor statsfond uden at påvise tydeligt og sagligt, at den nuværende beløbsramme er alt for lille. Denne dokumentation savnes efter min opfattelse.

For det andet foreslår man en udvidelse af fondens formål. Efter socialdemokratiets opfattelse skulle fonden i fremtiden kunne

anvende en del af sine midler til at støtte køb af privatejede boligejendomme på den måde, at man støtter op til 90 pct. i forhold til anskaffelsessummen. Meningen skulle være, at lejerforeninger eller sociale selskaber kunne erhverve de private udlejningsejendomme. Jeg har undersøgt forslaget nøje, men jeg kan ikke se, at der indeholdes noget som helst loft over ordningen, og derfor vil en gennemførelse af forslaget betyde, at folketingsbeslutningen giver sin principielle velsignelse til, at efterhånden samtlige danske private beboelsesejendomme skulle kunne overtages af, hvad jeg vil kalde et kollektivt ejerskab, købes af lejerforeninger eller sociale selskaber. Der skabes ved dette led i forslaget til folketingsbeslutning, så vidt jeg kan se, et dræn i statskassen uden nogen som helst bund. Bunden skulle da være den totale værdi af samtlige private danske udlejningsejendomme.

Jeg vil gerne understrege, at hvis vi gennemfører dette forslag, så skaber vi ikke derved én eneste ny lejlighed. Dette kolossalt kostbare forslag medfører ikke, at den danske befolkning får én eneste ny lejlighed til rådighed. Jeg mener ikke, der er meget mening i den socialdemokratiske tanke på dette felt, og jeg må på mit partis vegne afvise, at vi via skatterne — og der bliver tale om en klækkelig forøgelse af skatteniveauet — skulle finansiere, at de private udlejningsejendomme blev opkøbt af foreninger og boligselskaber, uden at lejerne derved ville blive individuelle ejere af noget som helst.

Dernæst foreslår man, at der gennemføres en rentesikring på 6½ pct.s grundlaget til 20.000 almennyttige boliger om året i en 10 års periode. Hvis vi gør det hele op, er det vist sådan i dag, at der kan opføres 22.000-23.000 boliger med støtte og under særlig finansiering som almennyttige eller sociale boliger, og det er efter mit partis opfattelse absolut en tilstrækkelig og passende del af den samlede nyopførelse af boliger. Vi kan ikke bidrage til, at man fastlåser sig på, at der skal opføres 20.000 almennyttige boliger om året i en 10 års periode; vi mener, at det er et for stort tal.

Jeg vil også gerne gøre en bemærkning om den del af forslaget, som vedrører lejerindflydelsen. Vi gennemførte jo her i folketingsåret i foråret nogle regler, som vil bidrage